

Το "επεισόδιο" με τα υπολείμματα φυτοφαρμάκων τα οποία εντόπισε ειδικός που ερευνούσε για λογαριασμό γαλλικού πανεπιστημάτου το περασμένο φθινόπωρο, από όπι φαίνεται έχει ήδη ζεχαστεί.

Ξεχάστηκαν επίσης και τα άλλα "επεισόδια", εκείνο της "εκταφής" των αυθαίρετα ενταφιασμένων τοξικών ουσιών (φυτοφαρμάκων), των σαλμονελλών στα αυγά και ο αφδώδης στα βοοειδή.

Ειδικότερα για το "επεισόδιο" με τα υπολείμματα στα λαχανικά, τι συνέβει και ξεχάστηκε τόσο γρήγορα;

Μήπως τα παραγόμενα έκτοτε κππευτικά είναι πια αποδειγμένα "καθαρά" από υπολείμματα φυτοφαρμάκων και λιπασμάτων;

Τι έγινε και ξεχάστηκε τόσο γρήγορα το "επεισόδιο" με τα υπολείμματα στα λαχανικά; Μήπως τα παραγόμενα

γράφει

ο Ευτύχης Δανιηλίδης

φώτιστες ακόμη πλευρές της σχέσης ανάμεσα στην Ελληνική Βιολογική Γεωργία και την αντίστοιχη Χημική Εντατική...

ΥΠΟΛΕΙΜΜΑΤΑ ΣΤΑ ΕΙΔΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ

έκτοτε κππευτικά είναι πια αποδειγμένα "καθαρά" από υπολείμματα φυτοφαρμάκων και λιπασμάτων;

Μήπως το Υπουργείο Γεωργίας προέβει αμέσως στην εγκαθίδρυση ικανού αριθμού περιφερειακών κέντρων ελέγχου, για διαρκή, μεθοδικό, προληπτικό και κατασταλτικό έλεγχο των διακινουμένων νωπών, αλλά και μεταποιημένων αγροτικών προϊόντων που προορίζονται για βρώση;

Ή μήπως το Υπουργείο με μία δική του "αντικειμενική αντι-έρευνα", ξεσκέπασε τα "χαμπλά κίνητρα" των "συκοφαντών της Ελληνικής Γεωργίας, των εχθρών της Εθνικής οικονομίας..." κλπ, κλπ;

Μήπως στο μεταξύ οι έλλιπονες αγρότες υιοθέτησαν και εφαρμόζουν τον περίφημο κανόνα της "λελογισμένης χρήσης χημικών λιπασμάτων και φυτοφαρμάκων" (την γνωστή και ως "Ορδή Γεωργική Πρακτική") που προέτειναν τις πιέρες εκείνες ως "αντίδοτο" κατά κόρο, διάφοροι ανώτεροι και κατώτεροι εκπρόσωποι της Χημικής-Εντατικής Γεωργίας στην Ελλάδα...;

Γεγονός πάντως είναι πως τα συγκεκριμένα "ατυχήματα" και οι ζυμώσεις που αυτά προκάλεσαν στην συνέχεια, έγιναν η αφορμή ώστε να έλθουν στην επιφάνεια ορισμένες α-

"Πώς παράγουν οι γεωργοί τα προϊόντα που μας πωλούν;"
"Ποιοί ελέγχουν τα προϊόντα που τρώμε;"

"Τι περιέχουν τα προϊόντα που τρώμε;"

"Τιμωρίδηκαν ποτέ αγρότες για διαποτωμένο (από ποιον;) ανεύδυνο χειρισμό χημικών παρασκευασμάτων;"

Τέτοια και άλλα πολλά παρεμφερή ερωτήματα αππύθυναν τα ΜΜΕ, οι οργανώσεις των καταναλωτών, αλλά και μεμονωμένα άτομα προς τους αρμόδιους της δημόσιας υγείας, τους αρμόδιους πολιτικούς και φυσικά στους θεράποντες της γεωπονικής πρακτικής και δεωρίας (γεωτεχνικούς, πανεπιστημιακούς κλπ.)

Όμως όλοι οι εν λόγω ερωτούμενοι όχι μόνο δεν έδιναν κάποια ικανοποιητική απάντηση στα παραπάνω ερωτήματα, αλλά αντίθετα κατέκριναν τους πολίτες για την ευκολοποστία τους και επιπολαιότητα τους.

Τους έλεγαν, με προεξάρχοντα βέβαια τον αρμόδιο Υπουργό, πως πρέπει να κλείνουν τα αυτά τους σε

τέτοιου είδους συκοφαντικές και δυσφημιστικές εκστρατείες.

Οι άνδρωποι αυτοί "έλυναν" ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ που τους έθεταν απλοί πολίτες με το κλασικό πια:

"Ουδείς κίνδυνος υφίσταται, εφόσων π χρήσις των χημικών λιπασμάτων και φυτοφαρμάκων γίνεται ορθώς".

Έλυναν δηλαδή ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ των υπολειμμάτων ως συνίθως, με τον γνωστό δικό τους τρόπο: *Το καταργούσαν!!!*

Το λυπτρό στην όλη υπόθεση ήταν π σχεδόν πλήρης απουσία από τις συζητήσεις στα ΜΜΕ, τις Βιολογικής Γεωργίας και των ανθρώπων της. Φυσικά κάπι τέτοιο γίνεται μόνο στην Ελλάδα, διότι σε όλες τις άλλες χώρες της Γης, όπου υπάρχει Βιολογική Γεωργία, συζήτηση χωρίς αυτήν, ειδικά για ένα πρόβλημα όπως τα υπολείμματα, δεν νοείται.

Η απουσία αυτή, σύμπτωμα κατά τα άλλα της τωρινής οργανωτικής και λειτουργικής ανεπάρκειας της Ελληνικής Βιολογικής Γεωργίας, έδεινε την δυνατότητα σε πολλούς "ιερουργούς" της Χημικής-Εντατικής Καλλιέργειας, να παραποιούν τα πράγματα και να ισχυρίζονται ότι ο καθένας τους ήθελε.

Λ.χ. δεν έλλειπαν οι υπαινιγμοί, πως αυτή η δυσφημιστική κατά της ελληνικής γεωργίας, αγροτιάς, οικονομίας κλπ. εκστρατεία, εκπορεύεται από αυτούς τους γνωστούς "ανεύδυνους ουτοπιστές", της οικολογικής γεωργίας:

"Οι άνδρωποι αυτοί σκόπιμα, πρώτα ρίχνουν "λάδι στη φωτιά" με αυτές τους πις μεδοδεύσεις και ενοπείρουν πανικό στην κοινωνία μας, κατόπιν αυτοπροτείνονται ως "σωτήρες" προσφέροντας ταυτόχρονα τα σπάνια και δίδεν μοναδικά "καθαρά", αλλά και απλοίσαστα λόγω των υγιεινών πιμών τους, βιολογικά προϊόντα".

Απόγεις και θέσεις σαν και αυτές, καμία δεν έχουν σχέση με τους Ελληνες Βιοκαλλιεργητές, οι οποίοι και τις απορρίπτουν ως πέρα για πέρα αναληθείς και ανυπόστατες.

Οι Βιοκαλλιεργητές ποτέ δεν ενέσπειραν πανικό και "χημειοφοβία" με διαδόσεις περί "δηλητηριασμένα" από υπολείμματα φυτοφαρμάκων και λιπασμάτων.

Θα μπορούσε μάλιστα να ισχυρισθεί κανείς, πως στην

στις καλλιέργειες τους, με άλλα ανταγωνιστικά προς αυτά (βιολογική καταπολέμηση, διάφορες παγίδες κλπ).

Οι Βιοκαλλιεργητές δεν θεωρούν, ότι τα συμβατικά αγροτικά προιόντα είναι συλλίβδην "δηλητηριασμένα" από υπολείμματα φυτοφαρμάκων και λιπασμάτων.

Σε κάθε περίπτωση, τέτοια φαινόμενα μάλλον σαν οικοσεμνοτυφία θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν. Είναι δε ξένα προς την Φιλοσοφία και τους Σκοπούς της Βιολογικής Γεωργίας.

Ο καθένας γνωρίζει πως σήμερα το διαιτολόγιο της συντριπτικά μεγάλης πλειογηφίας των Ελλήνων, επομένως και των ίδιων των Βιοκαλλιεργητών, καλύπτεται σε ποσοστό όχι μικρότερο του 95% με προιόντα προερχόμενα από την Συμβατική Γεωργία. Επίσης, πως στην Ελλάδα πραγματικοί αγρότες, ολοκληρωμένοι βιοκαλλιεργητές, δεν υπάρχουν ακόμη.

Όμως όλα αυτά δεν σημαίνουν πως στην χημική Εντατική Παραγωγή, η οποία και αποτελεί αποκλειστική βάση της διατροφής των ελλήνων, δεν υπάρχουν πολύ ανησυχητικές εξελίξεις.

Τα όλο και συχνότερα "τοξικολογικά ατυχήματα" και τα διάφορα "επεισόδια" αποτελούν αναμφισβίτη παρτυρία μιας συνεχούς επιδείνωσης. Αυτό που επιδεινώνεται, είναι η σχέση ανάμεσα στην χημική λίπανση και φυτοπροστασία από τη μια, και στην εσωτερική (βιολογική, βιοδρεπτική, υγιεινολογική) ποιότητα των προιόντων που παράγει η Χημική-Εντατική Γεωργία, από την άλλη μεριά.

Αυτή η επιδεινούμενη σχέση, "μιλάει" από μόνη της πολύ καλύτερα από οποιαδήποτε τεχνητή ζέυνση.

Ο απλός πολίτης έχει νου και

καλλιέργεια της "χημειοφοβίας" στους πολίτες-καταναλωτές, οι ίδιοι οι "συμβατικοί" αποδεικνύονται πολύ πο... αποτελεσματικοί. Με ποιόν τρόπο;

-Με το να διαλαλούν λ.χ. στις "λαϊκές" τα λαχανικά τους σαν "καθαρά" από χημικά, λιπάσματα και φυτοφάρμακα".

-Με το να καλλιεργούν τα προοριζόμενα για τις ανάγκες της οικογένειας τους κτηπευτικά σε ζεχωριστό κτηπάριο και μακριά από τα προοριζόμενα για πώληση στον ανώνυμο καταναλωτή.

-Με το να ονοματίζουν με κάθε ευκαιρία τα συμβατικά τους προϊόντα "βιολογικά", επειδή τυχαίνει μερικές φορές να καταπολεμούν κάποια παράσιτα

κρίσι και διερωτάται:

Όταν μέσα σε είκοσι μόνο χρόνια έχει επέλθει τέτοια επιδείνωση, στα επόμενα είκοσι, τί θα συμβεί δραγε..;

Αυτή η διαχρονική και προβλεπτική θεώρηση της επιδείνωσης στο πρόβλημα των υπολειμμάτων, δημιουργεί αβίαστα μία ζοφερή, θα έλεγε κανείς, εικόνα.

Και πρέπει να τονισθεί εδώ πως, ούτε οι βαυακαλίσμοι, ούτε οι επικλήσεις περί "λελογισμένης χρήσης", ούτε ο "πατριωτισμός" κάποιων ελαχίστων με συνειδητή της κοινωνικής τους ευθύνης παραγώγων, μπορούν να αποτρέψουν αυτήν την εξέλιξη.

Αντιδέτως η αποτροπή θα πάταν δυνατή εφόσον όλοι, δηλαδή παραγωγοί, καταναλωτές, συμβατικοί και οικολογικοί, θεωρητικοί και πρακτικοί αλλάζουν νοοτροπία και συμπεριφορά.

Πρώτα από όλα να πάγουν και οι "ένθεν" και οι "εκείθεν" και οι όποιοι άλλοι "ενδιάμεσοι", να αυτο- και αλληλοχαρακτηρίζονται "ουτοπιστές", "σωτήρες", "επιτίδιοι", "μαγαρισμένοι", "καθαροί", "δηλητηριασμένοι" κλπ.

Οι της Χημικής Εντατικής Παραγωγής να αντιμετωπίζουν με κριτική και όχι ιδεολογική διάθεση και προκατάληψη κάθε νέα προσπάθεια και κάθε νέο ρεύμα, όπως αυτό της Βιολογικής Γεωργίας, την οποία προς το παρόν δεν χάνουν ευκαιρία να επιχειρούν με κάθε τρόπο να περιθωριοποιούν, ευτελίζουν και απορρίπτουν.

Εδώ έπρεπε ίσως να ειπωθούν ορισμένες ακόμη αλήθειες:

Κάνουν μεγάλο λάθος εκείνοι που βλέπουν και αντιμετωπίζουν την Βιολογική Γεωργία ως μια "ξερή" τεχνική των "μηχανικών λιπασμάτων", των "μηφυτοφαρμάκων" και ορμονών", των "μη υπολειμμάτων".

Ειδικά τα υπολείμματα, για τα οποία γίνεται κυρίως λόγος στο παρόν, αυτά αποτελούν απλώς την κορυφή του παγόβουνου των προβλημάτων που επισείρει και συσσωρεύει η εφαρμογή των αρχών της Χημικής Εντατικής Γεωργίας.

Φυσικά υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι δυστυχώς αποτελούν και τη συντριπτικά μεγάλη πλειονότητα, και οι οποίοι εθελοτυφλούν μπροστά στα προβλήματα αυτά:

Είναι δύοι ενδιαφέρονται αποκλειστικά για το δικό τους "σήμερα", επειδή "αύριο" οι ίδιοι δα είναι νεκροί..

Ποιός ανήσυχος και υπεύθυνος πολίτης μπορεί να κλείνει τα μάτια του μπροστά στο γεγονός, ότι το τρίπτυχο "Πιό Πολλά - Πιό Μεγάλα- Πιό Γρήγορα", είναι αυτό που διέπει μέσα και σκοπούς της Χημικής Εντατικής Παραγωγής;

Ποιός αμφισβητεί πια πως η πρακτική και η φιλοσοφία της Χημικής Γεωργίας συντελούν σε μεγάλο βαθμό στην:

-Λεπλασία της "αιφορείας" του γόνιμου φλοιού της γης,

-Σπατάλη ενέργειας, ύδατος και πλήθους άλλων πεπερασμένων πόρων,

-Άκριτη, άσκοπη, ατέρμονη τεχνο-οικονομική "φυγή προς τα εμπρός",

-Νομιμοποίηση και αναπαραγωγή όλου αυτού του πολύπλευρου κόστους με διάφορα γενιδοδιλλήματα και περίφημες "αδίρπτες ανάγκες", (όπως το περίφημο επιστιστικό), οι οποίες όμως παραδόξως και διαρκώς πολλαπλασιάζονται την σπιγμή που σπαταλώνται και καταστρέφονται εκατομμύρια τόνων αγροτικών προϊόντων.

Όλα αυτά αποτελούν στοιχεία ενός Ενιαίου και Συνολικού Προβλήματος, του οποίου μικρό κλάσμα μονάχα είναι η προβληματική των υπολειμμάτων:

Εάν κανείς έθετε το εν λόγω Συνολικό Πρόβλημα ίσο με 100, τότε το ειδικό βάρος της προβληματικής των υπολειμμάτων (όχι μόνο στο καλλιεργητικό στάδιο, αλλά μαζί και εκείνο της μεταποίησης), σταδιμόζομενο δεν θα μπορούσε να ξεπεράσει το 5%

Είναι αλήθεια, ότι η εκδοχή μιας Βιολογικής Γεωργίας που να εξαντλείται μεταξύ κάποιων ανωτάτων και κατωτάτων ορίων PPM θολεύει πολλούς. Όμως η Βιολογική Γεωργία είναι πολύ περισσότερα από αυτό που ορισμένοι την θέλουν να είναι.■